

նի ակնթարթ: Առաջանալով այնպիսի մի սաստիկ փոփոխութիւն, որ ամբողջ օրուայ ընթացքում գիտող կտրած էր թանձր փշու մէջ. սաստիկ քամու և անստանալի փշու պատճառով շատերն այդ օրը տանից դուրս գալ չկարողացան:

ԳԱՌՆԻՐԱՍՏՐԻՑ (Երևանի գաւառ).— Օգոստոսի 5-ին Օդոբրեկու պիղուում մի ինչօր չնչին բանի շրջա կուտի բանում ժամանակ մի հայ երիտասարդ դաշտնով վերաօրեց նոյն գիւղացի մի ուրիշ հայ երիտասարդի, իսկ վերջինս վեցհարուածեանով ծանր վերաօրեց առաջինին: Երկուսն էլ այժմ մըս պակաս են անկողնում:

— Յուլիսի 30-ին, ճաշից յետոյ ժամը 3—4-ին, Ղամբալու գիւղում, քիչ հեռու պոստատից, շատերի ներկայութեամբ, դամբարանից Ս. Մանուկեան Ղափախու հրացանի մի հարուածով տեղափոխուող սպանի նոյն գիւղացի, ընդհանուր յարգանքը վայելող Սահակ Յովսէփեանին, որը կիրճէր մտաւարապէս 50—55 տարեկան: 2արագործը սպանութիւնից յետոյ անհետացաւ և դեռ ևս չի բռնուած: Ճշմարտութեան պատճառն այդիններն ու հողերը շրջուն են վերադրում:

— Այս տարի Գաւառի գաւառի վիճակի 50-ից անէլի հայ և թուրք գիւղերի շրջեր առաւ են և շնորհու մեր երիտասարդ անկաշտը շրջաքանցի Գաւառի գիւղացի Ս. Բաղայանցի՝ ամեն զիւր ստանում է իւր համար օրոշուած ջուրը: Զրի վրայ գնալ, ջուր գտանալ ասուած բանը չկայ մեզանում:

— Ծառայութեանը մեղանում այս տարի քիչ բացառութեամբ ցարաբ տարաւ: Այդինների բերքը սովորականից շատ անէլ է: Բամբակի բերքը միջակ է: Յարնի և գարու բերքը գովիլի չէ: Մի խալուրի (30 պ.) ցորենը ծախուած է 25—26 ռ., իսկ գարնին 20—22 ռ., յարնի 35—40 ռ., բրինձը 45—40 ռ., նոսպը 60—70 ռ.: Գինաւական միջկարգը ծախուած են՝ մսի ֆունտը ոչխարի 8 կ., տուարի 7 կ., աճիքի 7 կ., թխած հացի ֆունտը 2 1/2 կ., նախի ֆունտը 3 1/2 կ., ձու 100 ռ 70 կ., հաւի հաւը 25—30 կ., ճուրք 15—20 կ.:

4. ՊԼՍԻ ՀԱՅ ԹԵՐՔԵՐԻՑ

Կիրիկիայ Ս. Գալոսի հոգևորականը Գալոսի և զուտաներու հեղինակներուն մէջ կարողացան լուր մատուցել Ս. Գալոսի պաշտօնակիր մը ուղարկած է Ս. Մանուկ Սրբազանին, փնչալեւ որոշուած էր Սահակ Թորոզի մէջ: Այս պաշտօնակիրն մէջ Ս. Գալոսի արքայը Ազգ. Գեղ. Կարգութեան կողմէ կը զօրէ Ս. Գալոսի հոգևորականի նախաձեռնիքը ուղին, զոր ցոյց տուած է միշտ շայ Առաքելական Ս. Եկեղեցիին փառքը անստուգել և միութիւնը անբաժան պահելու համար. կրնէ թէ Սահակ Թորոզի մեծ գործիքեամբ անկած է որ միևնոյն ուղին կը վայելի իր կողմակիցն մէջ. կը հուշակի Մայր Աթոռին գերանակութիւնը, աշխարհի ամէն կողմը տարածուած հայոց շայ քապետին ընդհանրականութեան անյնդի սկզբունքները, որոնց սերտիւ յարած է աշխարհի ամէն կողմը, ինչպէս նաև Կիրիկիա տարածուած աւարտող ազգը և զորս ի զուր փորձեցին եղծանել կարգ մը ունայնասէր և կարճամիտ անձեր: Ս. Գալոսի արքայը յոյս կը յայտնէ թէ Կիրիկիայ Ս. Գալոսի կողմը իր գործերուն մէջ առաջնորդուած նոյն ուղին, պիտի կրնայ մեծամեծ ծառայութիւններ մատուցանել շայ. Եկեղեցիին, և արմարծիլով ամէնուն սրտին մէջ միևնոյն զգացումը, ի զերե հանել այն հետքները որոնք ժամանակ մը ի գործ դրուեցան ազգին եկեղեցական և վարչական միութեան մէջ պատակուած մը յուսալ բերելու համար: Ամէնէն վերջը, Ազգ. Գեղ. Կարգութեանը փառքերով հանդերձ սր ազգն ալ հարողը ըլլայ իրեն հետ այն բարձր տպաւորութեան զոր կանգնող ներգործած է իր ընտիր պարունակութեամբ, դիտել կուտայ

թէ կանգնողները ուղղուած ըլլալով Կիրիկիայ թեմականներուն, Ս. Եկեղեցիի յատուկ Վիճակներուն մէջ անոնց ընթացումը յարմար չպիտի ըլլար:

— Խառն ժողովը գումարուցում կը քննէ Ղալաթիոյ Խորհրդարանը, նախագահութեամբ Ս. Գալոսի արքայի: Երկու կողմէն Գալոսի թեմական և Մանուկեան Արքեպիսկոպոսները և Գալոս. Փոխանորդ Սրբազանը, իսկ Քաղաք. Ժողովին՝ Եսայի Գեան, Խորհրդան. Տէր Ներսէսեան, Տէմիրճիպաշեան և Ասատուկ Լ. Ֆ. Ներսիս: Ս. Գալոսի արքայը Ժողովին ծանոյց կ'ընդհարի բարեջան Աստուծոյ և կրօնական ժողովին անդամ Ս. Մարկոսեանի Արք. ի վախճանումը, և հարգողից Գալոս. Ժողովոյ կողմէ այս մասին կրկնուած նամակը, որ նախկինցի Նիսիանոսութեան, վաճառման և յարգաբաշխութեան պարագաներուն վրայ տեղեկութիւններ կը պարունակէր: Յատուտի Ժողովոյ Ս. Մարկոսեանի Արքեպիսկոպոսի խաղաղութեան և արդիւնները յայտնուած շայ. Եկեղեցւոյ՝ յիշատակութեան դրոշմեամբ, և Ժողովականք իրենց խորին վիշաբ յայտնեցին այս դրան կորստեան համար, Ս. Նախագահը հազուադէպ արտասանելով օրհնեց հանգիցելոյն յիշատակը, և ներկայ Ժողովականք յոսանկայ ունկնդրեցին: Այս տարի Ժողովը նկատելով որ Իգմիթի կարեւոր Վիճակը չի կրնար թափուր թողուիլ ընդ երկուս և անմիջական պէտք կայ Առաջնորդի, սրտեց ընտրութեան հրահանգը դրել և Եսայի Գեանի մը պարտատեղով ընտրելի նշանակեց Ս. Մարտիկ Արքեպիսկոպոսին, Ս. Բարթողիմէոս Արք. Զամբան և Ս. Հմայեանի եպիսկոպոսներուն:

— Ձմեռանիստի անհեղինակութիւն կուտան թէ տեղային պաշտօնական մարմինները սկսած պատշաճօտուիլ առաջնորդական ընտրութեան: Ամէնէն խոհական մտքը պէտք կը տեսնէ նախապէս անակցիլ ընտրելիներու հետ, և անոնց հաւանութիւնը անեղծ յետոյ կատարել ընտրութիւնը: Այսպէս և դաւանագիտական Մարտիկի Սրբազանի օրով և ամէնէն բանաւոր եղանակն ալ այս է: Մաս մը կայ որ նախկին առաջնորդ Ս. Ներսէս եպիսկոպոսը թափանցելով կրօնական կրօնականի որ ընդ մաս մըն ալ Գործանի Սրբազանի կ'առաջարկէ իրեն ընտրելի, ապա ինչ ամէն պարագայի մէջ անմիջական կերպով ընտրութիւն կատարելու մեծ փափաք չկայ, մինչև որ լուր ուսումնասիրութիւն անձերը և անոնց հարմարութիւնը:

— Մարգարտարի կանոնագրին մէջ ինչ ինչ փոփոխութիւններ քննելու իր պատակով հանձնաժողովը մը կայումուած էր Պետական Խորհրդի Օրէնդիր Տիւղի մէջ, եւ Քաղաք. Ժողովին կողմէ այս յանձնաժողովին անդամ նշանակուած էր Տիգրանի Լ. Տէր Ներսէսեան: Երկու կողմէն և մասերու վերաբերեալ արձանագրութեանց նկատմամբ պատկանեալ Պատրիարքարաններու կողմէ հարկ կը դրած լուսարձակութիւնները ընծայելու համար, երկու Պատրիարքարաններու գործատարները հրահարուած ըլլալով, երբեք չարթիւր օրհանձնաժողովին ներկայացան Ազգ. Պատրիարքարանների Ա. գործակատար Արիստէֆ. Փլեմեան և Յունաց Պատրիարքարանին Իրիտաէս Լ. Ֆ. և պէտք կը դրած բացատրութիւններ տուին:

— Յակոբոս Վ. Զատիկոյի մտազրուութիւն ունէր Արմաշու Միաբանութեան մէջ ընդունուելու և իր անձնական հարատեւութիւնը կողմով 100 ոսկին նուիրելու Գալոսի մասին: Այս ստաշարներ մատուցուած էր Խառնակալութեանը, որ նկատելով նախ թէ Արմաշու՝ ստակական վանք մը չէ այլ դպրեվանք ուր միայն եկեղեցականութեան պատրաստուելու համար կարելի է մտնել և հարկ ալ չկայ միաբանութիւն պահելու և երկրորդ թէ Յակոբոս Վ. այս գրամական նուէրը ընդունուի, կրնայ այս պարագան սկզբունք մը նկատուելով, պատճառ ըլլալ ուրիշներուն ալ նմանօրինակ առաջարկութիւններ ընելուն, ուստի ստիպուեալ է շրջապատին ալ առաջարկել:

— Ս. Գալոսի արքայը ցուակցական գիր մը գրեց Սեւանի Տեղապետ Վրէժի Զ. Գալոսի Բ. Ս. Մարտիկ Բ. Ս.՝ որուն, հրահանգ մը նետանալով երկնցները և աղջիկը բացերուն մէջ մնալով, ասանց մէջ աղջիկ դասակը մեռած էր:

ՄԱՍՈՒԼԻ ԾՈՒՐԶԸ

Նուստուրութեան միմիայնութեան միջնակարգ ուսումնարանների մասին հրատարակած շրջաբերականի աւելցումը «Ս. Ս. ՅԵՏԱՆ»-ում կարգուած ենք. Երիտասարդութիւնը՝ այդ ազգն է: Եւ է, որ իւր մէջ պարունակում է ազնիւ պատգամների և ստեղծագործական օջիզ զխառն առաջատարներու: Եւ կը իւր բնութեամբ մարդու ու սնուցանելի այդ ազգերը պարտուած է, այդ ազգին ինքն բարեբան նշան է, որ հասարակական կարգերն ու նոյն իսկ ազգին անուում է փոստագուր վիճակի մէջ, և այդ, անուումը, յարկ անհանգստութիւն պէտք է պատճառի մեզ մեր ապագայի վերաբերութեամբ...

Գրող չէ, որ կից հասարակութեան վերածման կամ անկման բոլոր ժամանակներում նրա վերաբերողները, մինչև իսկ պարզ հետազոտողները ամեն բանից առաջ ձեռնարկում էին այդ հասարակութեան բարոյական վիճակը ուսումնասիրելու, որովհետև նրանից է կախուած ինչպէս մարդկային բոլոր հասարակութիւնների յառաջադիմութիւնը, նմանապէս և անհետաժող և անհանախեցի կանոնների ու հրամանագրերի անդրադարձումը: Եւս թէ ինչու, և ինչպէս ունենալով մեր ժամանակակից հասարակութեան վիճակը, կարելի է երկրորդը, որ իւր բովանդակութեամբ նշանաւոր եղող միջնակարգային այդ շրջաբերականը չի կորուստանալ տալ սպասուած օգուտը: 2արդի պատճառը միմիայն ուսումնարանական վաղուցից և մանկավարժական խորհրդերի կողմից պայտապարտուած թուրքի շրջան, և ոչ թէ պէտք կը գործադրելի շղթայութիւնը և կամ նրանց անդեղ պահպանելու վերաբերմամբ պահանջուած ուշադրութիւնն ու նուիրութիւնը: Նոյն իսկ վաղուցից թուրքի շրջանը բացառուած է բարոյական ծայրայեղ քայքայումը այն հասարակութեան, որին նա պատկանում է...

Երբ առհասարակ մտանցոյց է անուով բոլոր մտղաների անուշապ ցանկութիւնը իրենց դասակներին կը թուրքի մտալ վերաբերութեամբ, մարդ ակամայ գրում է այդպիսի մի յայտարարութեան կեղծ ինքնը: Միայն վերջ է այն ծնողի թիւրք, որոնք իսկապէս հետաքրքրուելու լինեն, թէ իրենց որքին մի բան սովորում է ուսումնարանում, թէ ոչ: Ինչ մը բանց անգին մեծամասնութեան պահանջածը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ այս և այն ստաշարակցի իրենց որդու ստացած նիշերն է՝ իրեն լուծման ամենայն՝ վկայագրերը: Եթէ յունարէն լեզուի փոխարէն ցիղիկերէն պահանջուի, իսկ երկրորդ փոփոխութեան անգին—բնիկ վրայ քայլել, մարդը ի և հայերի անգին մեծամասնութեան կարծեալ պէտք է շուրջանակել լուրիչը պահանջել այդ ստաշարակցից ևս: Զատ հոստանալով է, որ այդպիսի մի վերաբերումը զգուշ ուսումը չի կարող անպատիժ մնալ: Բնկեցով կուտը կարծեալում են նաև նրա քրմերը: Այն է անգին պատճառն արդիւնում, որ մի տեսով ևս ամենակայուն կերպով հաստատուած է ստակական երիտասարդութեան ազնեցողը՝ տղանութիւնը: Եւս թէ ինչու, և ինչպէս ունենալով մեր ժամանակակից հասարակութեան վիճակը, կարելի է երկրորդը, որ իւր բովանդակութեամբ նշանաւոր եղող միջնակարգային այդ շրջաբերականը չի կորուստանալ տալ սպասուած օգուտը: 2արդի պատճառը միմիայն ուսումնարանական վաղուցից և մանկավարժական խորհրդերի կողմից պայտապարտուած թուրքի շրջան, և ոչ թէ պէտք կը գործադրելի շղթայութիւնը և կամ նրանց անդեղ պահպանելու վերաբերմամբ պահանջուած ուշադրութիւնն ու նուիրութիւնը: Նոյն իսկ վաղուցից թուրքի շրջանը բացառուած է բարոյական ծայրայեղ քայքայումը այն հասարակութեան, որին նա պատկանում է...

Եւս յոգուած ազգի համարումն, նկատարարուած գրութեան հիմնական սկզբունք կայանում է նրանում, որ զարգացումը չափուած է հասարակարգի այս կամ այն կողմից որոնք կ'ան ինքնու հանգամանքով, իսկ զիպում ունենալով մէկին բացարձակութեամբ է տպիս մի ուրիշին բանտ նստեցնելու և կամ մեղաւորին անպարտ դրուելու:

Երբ փոփոխելով իւր խորքը, յոյուածակիրը՝ իրեն միակ էր այդ աշխարհայեցողութիւնից ազատուելու համար, ու ստամբանակտան կողմի մէջ անհրաժեշտ է համարում կատարել արմատական փոփոխութիւններ:

մարդկային արժանապատուութեան վերջին մրտրը և նրանց դարձում օգտակար կամքից ու ազատութիւնից գործի մեքենաներ: Ապրիլ Թիւրքիայում, լինել նոյն իսկ թիւրք և ունենալ սեփական հոստագումներն ու արձակահամարձակ նրանց քարողը—անկարելի բան է: Երբ ու բանականութեան ձայնը յարգողները և նրան հրապարակ հանդերձ թիւրք իր ստամբանակտանից Թիւրքիայում, և եթէ պատահում են այդպիսիները,—չառ չուտով են պահուած իրենց ընկն և անորոշմարտ շարուած Աֆրիկեան Տրիպոլիս, Եմէն, և այլն, ուր և շատ անգամ աւանդում են իրենց վերջին շունչը:

Թիւրք մարդու ապականութեան այդ շարունակ անհամարձայն մտածող, զգացող ու խոսողներից մինչ է Արիւր-Արիւր թագաւորութեան ժամանակ նշանաւոր դեր խաղացած մի թիւրք բարձրաստիճանի դիւանապետ, որը երկար տարիների իւր արտաքաղաք Տրիպոլիսից հետեւալ տարիներ է գրում իւր թոռան, մասնաւորից կարճ ժամանակ տուած:

Այդ տղիւրք թիւրք անկեղծ հայրենասէր վերջին խոստովանութիւնն է, գրուած ծերութեան հասակում, գերեզմանի դրոշմը, հեռու հայրենիքից և լուծուած մարդկանցից ու Ատուածուց: Նրանք իսկու են, շարագուշակ են, բայց ի են հիշարարութեամբ և ամենակարգաբան գայիներով պատկերացում են այս օրուայ Թիւրքիան:

Այս թէ ինչ է գրում Երևանի թիւրք գեներալը իւր թոռան:

«Վաղուց է քիչ չեմ տեսել, և այդ է պատճառը, որ ցանկացայ քիչ հետ խոսակցել, սիրտս փքըր կնչ գտաւրկած լինելու համար: Երբ ևս և մշ էլ հայրը չկարողացար յաջողութիւնն ունենալ կհանդի մէջ: Եւս, ինչքան հոգին աւանդից տարագրութեան մէջ, իսկ եւս, անհա, ցտապուած եմ դեռ արտարաւայրում: Գու—մեր արևնը, միակող մնացած իմ ամենամտակ մարդիկ եւս, որ նոյնպէս մի վայրում սպազայի աւր չեա:

«Այս յետ ընկած անկեղծումս տասն տարուց անէլի անցրած լինելով և առթիւ ունենալով շար կողմն կատարուած անհիմնութիւնների ամենախորհրդ թափանցելու, ևս վարժուելու մեք հայրենակիցներին երկու հաւատարմութեան բաժանելու: Այստեղ, Աստուծոց անիծուած այս երկրում, ապրում են երկու ծայրայեղութիւններ: Երբ գու կեանքից ճանապարհի վրայ պատահան օրեկը մարդու, անհոյս պիտեցած եղիք, որ նա կամ ամենակատարելագործուած արեւակին պատկանող սրիկայ է, և կամ բարձր պատուի աւել, որը կորչում, փշանում է յանուն բարութեան և ճշմարտութեան: Առաջինները վայելում են կեանքի բոլոր բարեքները և երբէր կարելիցութիւն չունեն լուծուած վրայ, իսկ երկրորդները՝ կորչում են գանգուցող քայքայութեամբ:

«Երբեմն, Փրանսիա ապրած ժամանակ, լրագրներն ու ամսագրերը շատ չի կարգում և կարգացածներին շատ շատ անգամ երկար մտածում էի: Անցան շատ տարիներ: Բարդը ևնթարկուելց իր ստ փոփոխութիւնների, և ես այժմ, բացի մեր խեղդ-ուկարակ թիւրքերից, ուրիշ ոչինչ չեմ կարգում: Ես ինքն էլ չեմ կարողանում ինձ բացառելուց զուրկելու քայ, ինչու յանկարծ մէջս ընդ գրելու ցանկութիւն յղացաւ: Զատ կարելի է, մոտորուած մահուանս հուսազգացումն է այդ: Ատուած տար, որ սոյնպէս լինէր: Ժամանակն է: Վաղուց հաշի է ժամանակը: Զգուտմ ինչպէս պատահեց, որանից մի շարք թագաւորութեան իտալական լրագրի մի համար վերնագիրը պատուած որը, դժբաղդարար, չկարողացայ իմ օգուտը: Այդ լրագրում տուած մի յոյուած ինձ սովորեց շատ խոր մտածելու: Գու իմանում ես, որ ես ոչ մի խոսակցի չունեմ,—չուրջս պարզապէս սղիտութիւն ու խուտը է, և անհայր է պատճառը, որ ես վճռելի թըղ-թիւ վրայ արտայայտել եմ սեփական հոստագումներ, որոնք հիմնուած են

իմ պաշտելի հայրենիքիս վերաբերուած երկար ու դառն փորձերի վրայ, հայրենիքի, որը ես կորցրել եմ այս միշտ, որովհետև ընդամենը համարում եմ, թէ այս անիծուած անկեղծումն էլ պէտք է վերջացնեմ օրերս:

«Մեր անբող Թիւրքիայի մասին ամբողջ աշխարհը գրում է: Կասկած չըկայ, թէ շատ բան աւելացնում են, բայց և այնպէս փոստերը մնում են գործնալ փաստ, և արգարագատուութեան ու պատուի վերաբերութեամբ ամեն հակացողութեան մարդ պէտք է կորցրած լինի, որ չուրի համաձայնիլ այդ դառն հետեւանների հետ: Ես զարմանում եմ, աւելին կասեմ, ապւշուում եմ, թէ ինչպէս մեր այնուանակ պարունակող, իմ նախկին բարեկամներս ու պաշտօնակիցներս մինչև այժմ դեռևս յամբուում են ամենապարզ ճշմարտութիւնները հակաանալու, թէ մեք գտնուած ենք վերջնական քայքայումն մէջ: Մեր պետութեան վերջին տակնըն է միայն մնացել: Մակեդոնական անցքերը մեր բացարձակ անկարողութեան պերճախոս ապացոյցներն են, ինչպէս քաղաքական, նմանապէս և պետական առմամբ: Մենք հայրենասիրութիւն չունենք, և ուրիշներ չենք եթէ ոչ կիսավայրենի մի վեղ, որի հայրենիքը այնտեղ է, ուր կարելի է լավել ու լինել: Ի՞նչ բան կարող է մեզ փրկել: Մի թէլ սովից կտորտուող մեր զօրքը, որը ամբողջ առթով ուճիկ է ստանում և կարգապահութեան մասին պաղապար անգամ չունի: Զատ լաւ եմ ճանաչում այդ զօրքին, որի մէջ ծառայել եմ յիսուն տարուց անէլի: Ես այդ զօրքին յիշում եմ ուսուական պատերազմից, և չնայելով, որ գրապտուրան և հինգ տարուց անէլի է անցել, սակայն մեր զօրքերի շարքերում արևում է նոյնպիսի խառնաշփոթութիւն, որպիսին գայութիւնն ունէր և այն ժամանակ: Գուցէ իմ բարեկամներս յայտնելու դրէլ են նախաորոշող վրայ: Յարկելի հասան փաշան (վերջինիս մահը, ինչպէս երեւում է, յայտնի չէ եղել ծերութուն), որի անգուկները կտորտուած են գողացած սակիները ծանրութիւնից և որը նոյնքան ընդունակ է նախաորոշող կառավարիչ լինելու, որքան և հողաբորժ գառնալու, հաւանակամարար, շատ քիչ է հետաքրքրուած հայրենիքի բաղադրուած լաւ գիտելիքի, թէ իւր որիկարողութեան թողնելու է հակաորոշակ հարգանքներով և հակաարդի վրայ: Յարկելի հասան փաշան (վերջինիս մահը, ինչպէս երեւում է, յայտնի չէ եղել ծերութուն), որի անգուկները կտորտուած են գողացած սակիները ծանրութիւնից և որը նոյնքան ընդունակ է նախաորոշող կառավարիչ լինելու, որքան և հողաբորժ գառնալու, հաւանակամարար, շատ քիչ է հետաքրքրուած հայրենիքի բաղադրուած լաւ գիտելիքի, թէ իւր որիկարողութեան թողնելու է հակաարդի վրայ: Յարկելի հասան փաշան (վերջինիս մահը, ինչպէս երեւում է, յայտնի չէ եղել ծերութուն), որի անգուկները կտորտուած են գողացած սակիները ծանրութիւնից և որը նոյնքան ընդունակ է նախաորոշող կառավարիչ լինելու, որքան և հողաբորժ գառնալու, հաւանակամարար, շատ քիչ է հետաքրքրուած հայրենիքի բաղադրուած լաւ գիտելիքի, թէ իւր որիկարողութեան թողնելու է հակաարդի վրայ: Յարկելի հասան փաշան (վերջինիս մահը, ինչպէս երեւում է, յայտնի չէ եղել ծերութուն), որի անգուկները կտորտուած են գողացած սակիները ծանրութիւնից և որը նոյնքան ընդունակ է նախաորոշող կառավարիչ լինելու, որքան և հողաբորժ գառնալու, հաւանակամարար, շատ քիչ է հետաքրքրուած հայրենիքի բաղադրուած լաւ գիտելիքի, թէ իւր որիկարողութեան թողնելու է հակաարդի վրայ: Յարկելի հասան փաշան (վերջինիս մահը, ինչպէս երեւում է, յայտնի չէ եղել ծերութուն), որի անգուկները կտորտուած են գողացած սակիները ծանրութիւնից և որը նոյնքան ընդունակ է նախաորոշող կառավարիչ լինելու, որքան և հողաբորժ գառնալու, հաւանակամարար, շատ քիչ է հետաքրքրուած հայրենիքի բաղադրուած լաւ գիտելիքի, թէ իւր որիկարողութեան թողնելու է հակաարդի վրայ: Յարկելի հասան փաշան (վերջինիս մահը, ինչպէս երեւում է, յայտնի չէ եղել ծերութուն), որի անգուկները կտորտուած են գողացած սակիները

ըր, թիւրքերը, հայերն և Ներսիսյան թիւրքերը ապրող քրիստոնեաները. մենք ունենք հինգ սոսկալի արտաքին թշնամիներ, որոնք, եթէ միանան այսօր-վաղը քարտուսնդ կանեն մեր երկրը:

«Թօսք Յունաստանի, Բուլղարիայի, Սերբիայի, Չեռնոգորիայի և Ռումինիայի մասին էլ եմ միայնակեցութեանս մէջ ուսումնասիրած լինելով Բալկանեան թերակղզուր քարտուսնդը, ես գալիս եմ մեզ համար խիստ անորոշ եղանակացութեան. ամեն բանից առաջ անխուսափելի է մեր պարտութիւնը: Եւ միթէ Յունաստանի հետ ունեցած մեր պատերազմը խայտառակութիւն չէ մեզ համար: Այդ պատերազմը ամօթալի յարթութիւն էր: Բայց, ուրիշ անգամ, Այլաքիմի քաղաքի իմ հայրենիքս այդպիսի մի յարթութիւնից: Ասելի լաւ է, օտակայն, սեռենք, թէ մեր գտացիները այս քան տարուայ ընթացքում ինչ վիճակի հասան: Յունական թագաւորութեան բնակչութիւնը երկու միլիոնից բարձրացել է երեք և կէս միլիոնի, որ նշանակում է, մէկ և կէս անգամ մեծացել է: Ֆինանսական անտակէտից մեր գրացիներ տուել լաւ պայմաններ մէջ է գրուած. քան մեր, այսպէս ասած, թիւրք պետութիւնը: Եւրաքանչիւր տարի այդ թագաւորութիւնը հինգ միլիոն ֆրանկի խնայողութիւն է անում, որովհետեւ օւնեցած հարկեր միլիոնի եկամտից անցնում է միայն իննսուն և հինգ միլիոնը: Ներկայումս, նա կարող է դուրս հանել միլիոն երկու հարիւր հազար զինուոր, իսկ նաւատորմը հասել է հարիւր գնացան պեղակ նաւերի:»

(Գրքարձակութիւն)

Լազ

Թ Ղ Թ Ա Կ Ց Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ե Ր

Ն Ս Մ Կ Կ Ի Պ Ա Ռ Ս Զ
(Նոր-Գար) Թ Ղ Պ Տ Կ Ե Գ

ՆԻՅԱՍԻՍ, 30 յուլիսի (ն. տ.).—Հոս ալ պատշաճ հանդիսաւորութեամբ կատարուեցաւ Ս. Էջմիածնի հաստատման հաշար վից հարիւր ամիսակուրէի նշանակումը, շարժի իրիկուն, առաւելուք ու Գորտու զ. Սարգիսեան եկեղեցու մէջ հակում կատարեց: Վերստի առաւօտ եկեղեցին, որ շքեղապէս դարձուած էր, յետ պատարագի անգաման կատարուելով հար պուրքը վասնակուր մարտիաներն ըրաւ ու արթնաց հայտանանայ եկեղեցու հաստատ ու անասան յարատեւութեան, Էջմիածնայ ու Սոյո Սրբազնազոյն Հայրապետներու, Տրուպարեան ու Ղարոյ պատրիարքներու կենաց և համայն հայ կրթի ու ստղծութեան անխորձ ու անվտանգ պահպանման համար:

Նոյն երեկոյն ալ հայ-ընթացատն մէջ ազգային հանդէս մը տեղի ունեցաւ: Երբեմնի ընկերակցութեամբ տղք ու օրիորդներու կողմանէ երգիչներն ազգային ընտիր երգերն Յրուան տոնին առթիւ ատենախօսեցին Սարգիսեան հայր պուրք, պ. պ. Վահան Գրիգորեան, Միհրան Սըվաչըրտան և Յրթ. Աստուածատուրեան: Գ. Գրիգորեանի պերճ ատենախօսութիւնը մեծ տպաւորութիւն յառաւ ընդ ունեցողիներու վրայ, մանաւանդ, երկրորդ անգամ, երբ իւր ատենախօսութեան թրկորդ վասն կրթութեան: Ամբողջ իր ձեռքը թօթոնելով՝ շնորհակալութիւն յայտնեցին իւր առողջ պաշտօնակատներուն համար: Ներկայը ընթացատն կողմանէ պատուաւորուեցան լեմոն շուրջով և պիւքրիկով:

Յունիս 26 հինգշաբթի՝ Ասահկայ և Մեծարժան տօնին օրը, ազգային վարժարանին մէջ գումար կարգողական հանդէս մը տեղի ունեցաւ: Կրթարանի Արքանոցի անունը և ազգ. վարժարանի աշակերտներն ու աշակերտուհիները արտասանութիւններ ըրին և օրուան տօնին առթիւ իրենց արտաբերութիւնները երգող ճառեր կարգացրին: Երգուեցան երգիչներով՝ «Ո՛ր մեծարանչ դու լիցու», «Մայրենի լիցու», մայրենի բարբառ», «Տէր, կեցց՛ դու գէշայ», «Անհոգ ես չեմ գիտում», և ուրիշ երգերը Ազգ. վարժարանի ուսուցիչ պ.

Յրթ. Աստուածատուրեան օ. Մեծարժան վայ համառոտ կենսագրութիւնը ընդունով՝ աշակերտաց զինում բրաւ օրինակ ընել իրենց կեանքի ընթացքին մէջ Ս. Մեծարժանը, որ, նախ, իբրև խնամ ու հեռասան մեծ ազգասէր մը, հայութեան ու եկեղեցու յարատև պահպանումը ըմբռնած էր՝ հայ ինքնուրոյն գրականութեան ստեղծումին մէջ, որուն իրապարժման համար ոչ մի ջանք ու ջանք չէր լինում խնայած էր. և երկրորդ իր անխնայ շանսարկութիւնը, այսինքն, աշակերտին բարոյական նկարագրին վրայ սրղիցուցութիւն ունեցող երկու մեծագոյն միջոցները: Ժողովուրդը մեծ մասամբ ներկայ էր այս հանդէսին: Հանդէսին երկրորդ մասն էր մանուկներու երգերը զուարճալի ձևերով հանդերձ: Երբորը մասը կկազմէր Վրթարանի Արքանոցի տնօրէն պ. Գրիգորեանի անձնակազմին կողմանէ եղած պատուատիւրութիւնը, որով բոլոր ներկայը լինոն ջուր խմել էր՝ աշակերտաց ալ, վիճակահանութեան ձևով, արուեստի կրթական պատկերազարդութիւնը: Վերջինը՝ շարքաներու, պիւքրիկներու, շարքանացի ու պ. Գրիգորեանի կողմանէ պատրաստուած արտասանութիւններ պարունակող բազմաթիւ թիւերու ծրարիկներով: Մէն մի բաղադրով ընթացում ըրրը ընկերներ կը խըր ներկայինը՝ անոնց պարունակութեանը խիստ զուարճալիութեամբ համար, որով պ. Գրիգորեան, որ չափ որ անակնկալ մը, նոյնքան ալ հրճուածը պատճառած եղաւ հանդիսականաց ու դպրոցականներուն:

Արքան

Բ Ա Ղ Ա Կ Ե Գ

Հ Մ Կ Ս Մ Կ Կ Ի Պ Ա Ռ Ս Զ
Հ Ա Ն Գ Ե Գ Ե Գ

«Königsb. Hart. Zeit.» թերթը հարգելով է, որ Միացեալ-Նահանգներում երկան է հանուած մի շատ խոշոր յարկատուութեան գործ: Այդ երկրի բարձրագոյն պաշտօնականներն մի խումբ մասնակար մի սինդիկատի ծախել է հեղական հողի ընդարձակ տարածութիւն, որը կը բաժնուի պայմանագրի համաձայն՝ պատկանում է կարմրամորթներին, և զբանից դոյնացած գումարը 700,000 գոլդը զրկել է իւր գրանցումը: Նահանգի կառավարութիւնը, որը հրեղական հողերի վրայ հսկելու իրաւունք ունի, համաձայն «Morning Leader» թերթի պատճի, գիտնում է արել ասուց պատասխանել և խնդրել, որքանութիւն նշանակուի այդ գործի վերաբերութեամբ: Ծախուած հողերից արտաքուստ կը 300,000 հեղիկ, որոնք Միացեալ Նահանգների հետ կը բաժնուի պայմանագրի համաձայն՝ հողային իրաւունքներ ունեն այդ երկրում: Այդ հսկայական գէղարք ասուցին վերջումը է ասուց ըրրիկ ստերիկական հասարակութեան մէջ:

Ը Ն Ի Զ Ն Ե Գ Ե Գ

Բարբիները Կրակուում ունեցած միջազգային համաժողովի ժամանակ Տարնով քաղաքի կողմից եկած շէր բարբիներն Գալիցիայի բարբիների կողմից առաջարկել է կողմը բարբիները միջազգային պաշտպանութիւն, որի գլուխը կանգնած լինի բոլոր երկրների բարբիների կողմից ընտրուած մի «պետ», կեցքանացիներով իւր մէջ ամբողջ դաշնակցութեան իշխանութիւնը: Այդ տուաշարիկ ընդունելութիւն է գտել, օտակայն գլխաւորը ընտրութիւնը գեռն ալ կայացել: Ապագայում ընտրուելիք բարբիներն հրեթեան համար, պէտք է ունենայ այն նշանակութիւնը, ինչ նշանակութիւն որ ունի պարզ կաթնիկութեան համար:

Թ Ի Ի Բ Ա Ղ Ա Կ Ե Գ

Երկ ևս բոլորովն շլտաղաղացած Ռոստովսկուսի սպանութեամբ յուրուած մտքերը, թիւրքերի մէջ արգէն ծրարներն են յղացում միևնայն լազը խաղալ, Մակեդոնիայի ուսուական մի ուրիշ հիւպատոսի կեանքի վերաբերութեամբ: «Beograd. Novina» թերթի Սոլունի ուսուական հիւպատոսը շրջում է Մա-

կեղծիայի ապստամբութիւն օտարածուած նահանգներ և քրիստոնեաներին գրգռում է թիւրքերի դէմ:

Ե Մ Կ Ս Մ Կ Կ Ի Պ Ա Ռ Ս Զ

Սերբիի գաւառի Սերույա գիւղի շրջականերում ապստամբներն ու թիւրք գործերի միջև տեղի է ունեցել արիւնահոգ կռիւ: Երկու կողմից ևս բազմաթիւ մարդիկ են սպանուել: Կիշևի գաւառում ապստամբները գրաւել են մեծ թիւով թիւրք գիւղեր. բնակիչները յօժարակամ զենքերը վար գնելով միացել են ապստամբներին: Արանիական գործը խմբեր շարժուել են Գիւրեանակից և յարձակուելով քրիստոնեաների գիւղերի վրայ, կողոպտում և սուերում են անպաշտպան բնակիչներին անխնայ կտորում: Ապստամբութեան ժամանակում է նաև տեղական մարդը սերը ժողովուրդը: Ապստամբները պատերազմական գործողութիւնների ժամանակ զինում են ուժեղացրել: Լեռնի գաւառը, ուրիշհատ կռիւների պատճառով ամբողջովն աւերուած է:

Հ Մ Կ Ս Մ Կ Կ Ի Պ Ա Ռ Ս Զ

Բալկանեան փոքր ազգութիւնների քաղաքական գործիչներն և կուսակցութիւններն մէջ յամախ արծարծուած է համապատասխան միութիւնի ստեղծելու մտքը, սակայն այս կամ այն ազգութեան անհասակած ձգբաւումները միշտ արգելք են հանդիսանում այդ հիմնական մտքի իրագործման: «Information» թերթի Քէլզբադի թղթակիցը յայտնում է, որ վերջին ժամանակները այդպիսի մի դաշնակցութեան մասին տարածուած լուրերը յամա կերպով շարունակուում են Սերբիայում: Այս անգամ, աւելացնում է թղթակիցը, այդ տարածախոսութիւնները, թւում է, թէ անկի իրական և հիմնարկ են, թէ ևս պաշտօնական բաժնակցութիւնների մասին գեռն ևս խօսք անգամ չի կարող լինել: Այդ դաշնակցութեան անտարբեր համարում է Բուլղարիայի և Սերբիայի միջկենց մտածները: Սերբիայում այդ մտքով սկսել են գրագրուել մասնաւորագէտ պետական վեթիկ յեղաշրջումից յետոյ: Միևնապէս շատ խորհուրդներում այն հարցը բարձրացել է, և միևնապէս նախագահ Ասկուրովիչը, նմանապէս և արտաքին գործերի մինիստր Վալիչը արմէն ջանք է գործում իւր իրաւ Ռուսիայի հետ անկեղծ եղարարական յարաբերութիւններ հաստատելու համար: Այդ նպատակով պետական անձեր կողմից կատարում են անպաշտպան բնակցութիւններ:

Ե Ր Գ Ո Ւ «Կ Ա Ր Ե Ի Ո Ր» Հ Ր Ո Ղ Ա Ր Ս Կ

Թիւրքական ժողովուրդը թիւրք հարգում է սուլթանի երկու իրազէնների բովանդակութիւնը, որոնք տրուած են քառասունութեան միևնապէս: Այդ իրազէններից մէկում սուլթանը պատուիրում է մասնագէտներին խիստ կերպով արգելի կրօնական վրէժարկ դնոյ և մասնագէտները ընդհանրապէս քաղաքական արգելքներ չեն ընդունում: Սուլթանը իր արգելքով, մասնաւորապէս լինելով մարգարէի օրէնքի գլխմաս վրայ՝ սպիտիկ ըմբռնութեամբ մասնագէտները թիւրքի մէջ պարտաւորելով վրէժարկութեամբ, քառասունական միևնապէսութեան հրամայում է իրագործել պատգաւան միջոցները ընդգէմ օրէնքը գերծողներ:

Է Մ Ի Բ Ի Ն Ե Գ Ե Գ

Երկու օրուայ ընդհատումից յետոյ գործի ընտրութիւնը վերանորոգում է երկու շարժի շնորհ անտի գործերը փակող յանձնաժողովի նախագահի ցուցումներով: Թիւրքական պնդում է, որ բոլոր պարտաւորները կատանան իրենց փողերը: Յիշատ յանձնաժողովի նախագահը յատ էլ համակիր չէ Թիւրքայի այդ լատաստութեան. գտնէ զոյութիւն ունեցող կաշեքեր բաւական չեն այդ լատաստութիւնն արգարացնելու համար: Այնուհետև մէկը միւսի ետեքը կանչուում են շարք վիաներ, խեղճ ու կրակ մարդիկ, սրնց խնայած կապիկները յօգն են ցնդել շնորհ անտի հետ: Երանց ցուցումները խիստ շանկապատ պատուութիւն են գործում մեզ:

* Տես «Նոր-Գար» № 143

նախնորդ համար: Եւ եթէ անկեղծներն և վաշտաստների ցուցումներից յետոյ հաստատութեան համակարգը անպարտաւորելի կողմէն էր լինում, այժմ, ի տես այդ խեղճ ու կրակ մարդկանց, տրամադրութիւնը խիստ փոխում է: Կարող են գրում է բազէի վտանգը և գործ է դնում իւր բոլոր ճարտարութիւնը մեղմելու համար: Նրա ձայնի մէջ այլ ևս չի լուում սովորական կծու տուր, այլ նա փաղաքուշ ձայնով աշխատում է հանգստացնել վիաներին, անկեղծներն ոչ մի կապիկ չի կորչել, և Երեւանի ամենայն կիճարեն, Վիաներից մէկը, մի ծերունի զինուոր, խաղամանակութեամբ ժողովուրդը շնորհակալութիւն է յայտնում այդ խոստման ինքը պատրաստ է ծառայութիւն մատուցանելու այդպիսի մի գեղեցիկ կիճ և, թիւրք, յետ կտանայ նրանից իւր փողերը: Ընդ ամեն նա զինուորական պատիւ է տալիս: Հասարակութիւնը ծրարում է:

Հարցումները չեն ինքնուրու պատասխան կայացող Բուսակ: Էմբերների փոխտնից առաջ նա Ռոմէն Գորիսեանի հետ միասին 1 ժամուայ ընթացքում այրում էր թղթերով և նամակներով ի մեծ ծրարներ:

Նախագահ.— Այդ բանում Ռոմէն օգնում էր ձեզ:

Բուսակ.— Այո, մենք միասին էինք այրում:

Նախագահ.— Գուր երկուսը էլ կանգնած էին բուխարու առաջ:

Բուսակ.— Այո, և յաւ էլ քրանեցինք: (Երծող):

Երեւանիներից մէկը հետաքրքրում է իմանալ, թէ ծրարներն ինչ մեծութեան լին:

Բուսակ.— Չանաղան մեծութեան: Կանչում է քառասունական կոմիտար ֆրանս, որը էմբերներին Մարդիկց Գարիկ էր քրան:

Փրանս.— Տիկին Էմբերն ասում էր թէ խիստ ուզում է Պարիզ գնալ, որպէսզի ամեն բան լայնելի նախնական բնութեան ժամանակ:

Թիւրքական ուրուս ժողովում է, ինչպէս սովորաբար անում է նա, երբ պէտք է մի երկար պատմութիւն անի, և ըսկում է պատմել իւր փախուստը:

Թիւրքա.— Մայիսի 7-ին ես գնացի Ռոքո, մերոնց շառուլ, թէ ինչու համար: Բոլորով կայարանում պիտի տեսնէի մի պարտի, յետոյ այնտեղից հեռապիսի պիտի ուղարկէի Գարիկ հարստութիւնս աղաւթու համար, որովհետև կրկնում եմ, արժեթղթերը մընում են Պարիզում և չեն այրուած:

Երանք գոյութիւն ունին և կեղծ չեն: Յետոյ պիտի վերադառնայի Գարիկ, բայց ուզում էր, որ Քրեկերիկը մնայ Թիւրքում: Եւ Ռոմէնին էլ չէի ուզում հետս վերցնել:

Բուսակ.— Ասինք ես ինքս էլ չէի ուզում գալ այստեղ: (Երծող):

Թիւրքա.— Միշտ է. Ռոմէնը չէր ուզում, բայց ես Գարիկում եմ: Ես կլմամ Գարիկում և չեմ հեռանայ այս տեղից: Յետոյ ես գնացի Ռոքո և իմացայ, որ այն անձը, որին որսում էի, Մարիկում է: Պարտաւոր երգուանել, արկին Էմբերին շնանաղար միայն կարող է հաստատ, թէ նա փախել է: Եթէ մինչև անգամ նա, ինչպէս այդ պնդում է ժամուր (զիմիւր լազարուներին), արկանախնդր մի կին լինէր, այնուամենայնիւ այդպիսի բան չէր անի: Բոլորում ես խիստ յոգման ենթարկուեցի: Մարիկում իմացայ, որ այն անձը, որը պէտք է արծեթղթերը յանձնէր իմ անս կատարիչ Գարիկին, չի կատարել իմ պատուիր, պատկ, թէ փողերը կգրայի կառավարութիւնը: Եթէ այդ անձը (պատասխան գտնելով հասարակութեան կողմը, կարծէտ այդ անձը գրուում է հասարակութեան մէջ) փոգրու շտայ, այն ժամանակ ես ամեն բան կատար:

Այնուհետև մի ամբողջ կէս ժամի շարք անկ. Էմբերն խօսում է Մարիկում իւր վարած կեանքի մասին: Ես պնդում է, ի միջև այնոց, թէ Ֆրանսիական դեպտանայնայնի ճանաչելի և բարեկէլ էր իրեն, թէ կառավարութիւնը չէր ուզում ձեռնարկել իրեն: Քրեկերիկը պնդում է Թիւրքայից յետոյ, թէ Մարիկում իրենք ապրում էին ազատ համարձակ և ոչքից չէին լծադնում:

Այս բանին պատասխանելու փոխարէն նախագահը երբեմնակներին ցոյց է տալիս լատասխաններ, որոնց մէջ էմբերները և գորիսեանները նկարուած են փոխուած մարտիներով և մազերի ամբողջութով: Այդ լատասխանները հանուած են Մարիկում նրանց ձեռնարկած ժամանակ:

Վիաների ցուցումները շարունակում է նոր բան չկայ գրեթէ: Նախագահը կանչում է քառասունական Լեպիներ:

Թիւրքա.— Ես ինքուրեմ եմ պ. Լեպիներին, որ ասէ, թէ ես արկեղ չեմ երկու իւր մօտ, երբ գարծը վերաբերում էր Գարիկը անուանելով կեղծ ձեռնարկում, որը սպանուած էր մեզ, և այդ բանի համար այդ կնոջն արկեղը դժատուն շտարան:

Լեպիներ.— Ես ամենին չեմ յիշում մի այդպիսի դէպք:

Թիւրքան պնդում է իւր հարցմանը:

Լեպիներ.— Ես չեմ յիշում, որ տիկին Էմբերն ինձ մօտ եղած լինի:

Թիւրքա.— Ուրեմն ես կխնդրէի պ. Լեպիներին, որ ասէ, թէ չի յիշում արկեղը, որ ես մտադիր էի քաղաքական շատ նշանաւոր գործիչների հետ հրատարակել մի մեծ և լայն լրագիր:

Լեպիներ.— Բարձրովն ձեռք է: Այն ժամանակ ես գնացել էի տիկին Էմբերնի մօտ. դա իմ միակ այն էր. ես գնացել էի առաջարկելու, որ իմ բարեկամներից մէկին ընդունէ իրեն ղեկավար իւր ծրարած լրագիր:

Թիւրքա.— Այդ ժամանակ մենք արկեղը չէինք խօսում շնորհ անտի մասին:

Լեպիներ.— Ո՛չ, ես երբէք այդ խօսքը չեմ արտասանել ձեռ տանը:

Թիւրքա.— Ես յոյս ունեմ, որ պատիկանապետ ինչոզովիները կվերադառնան: Ասինք ես չեմ էլ ուղղում, որ նա յիշէ, թէ ինձ հետ ծանօթ է եղի:

Այս ատելով Թիւրքան արհամարհական և զղուանք արտայայտող մի հայտարար շարժում է քառասունական ասիկ յղուիս, Ռատիկանապետ հեռանում է դատարար սեղանի մօտից:

Այնուհետև կանչում են ուրիշ վիաներ.— մի քանի պրոֆեսորներ և խոչը արդիւնաբերողներ, որանք լաւ են խօսում էմբի Գորիսեանի և Քրեկերիկի Էմբերի մասին:

Արանով վերջանում է վիաներից փոքը:

Նախագահը բացատրում է երգուանիներին, թէ ինչ պատիւ է սպասում մեզադրեաններին: Եթէ կեղծումներ պայտցուում ճանաչուեն, այդ դէպքում ամենամեղմ պատիւով հինգ տարուայ բանտարկութիւն է: Այնուհետև նախագահը դիմում է Քրեկերիկի Էմբերին:

Նախագահ.— Այժմ չէիք հանել արկեղը ասել թէ տեսել էք որոք արկեղը ծերունի Գրանտորի կտակաղիւրը և, թէ անտեղ էք, որտեղ էք տեսել:

Քրեկերիկ (զանգարօրէն).— Ես չեմ հետաքրքրուել այդ գործերով և ոչինչ չգիտեմ: Այնուհետև նախագահը տալիս է նրան մի շարք հարցումներ, որոնց Քրեկերիկը պատասխանում է միայ այդպէս: «Ես այն չեմ յիշում» կամ «Ես այդ բանին ոչ մի նշանակութիւն չեմ տուել»:

Նախագահ.— 100 միլիոնի ժառանգութեանն էլ նշանակութիւն չէք տուել:

